

"ZVĚŠROLÁ%oKAA~" JE NADE VÁ E!

StÁ™eda, 04 bÁ™ezen 2020

OdjakÁ¾iva jsem rájda Ä•etla. ÄĚetla jsem cokoliv, co bylo po ruce, co jsem našla v babiččině knihovně, v matčině kufru s detektivkami, v obecně- knihovně a hlavně i to, co jsem si půjčila od kamarádek v½mánou za jině moje knihy, co jsem půjčila jim. Ně, která se mi dodnes nevrátily. I to se stává. Vzpomínám si na dobu, kdy jsme ve Ä•tvrtek stáivali frontu pÁ™ed knihkupectvÁ-m, ve snaze uloupit nějakou novinku, i na zklamání, kdy¾ byla ta pravě a vyhlá-dnutě kniha vyprodána těsně pÁ™edtÁ-m, než¾ jsem došla na Á™adu.

To u¾ dnes nehrozí-, krájsně½ch knih je vájude dost, má¾eme si vybrat mezi vájemi Á¾Ájnry, cizími i tuzemskými autory, podle nálady a hlavně i podle stavu naš- peně¾enky. ÄĚtu rájda a Ä•tu vájude. ÄĚetla jsem cestou do práce, půl hodiny vlakem rájno a půl hodiny vlakem odpoledne k tomu doslova svádělo, co taky jiněho chcete dělat? Koukájně- z okna po krajině pÁ™estane bavit u¾ druh½ týden po začátku dojížděná-.

ÄĚtu v Ä•ekárně u IÁ™kaÁ™e, rájno u sná-daně, večer pÁ™i televizi (ně, kdy je to jedině možnost, jak to naše slavně televize- vysílájně- pÁ™e¾Á-t bez Ä•hony a nudy), Ä•tu venku u Moravy, kdy¾ veně-m psa.

Sna¾ě-m se každ½ máš-c si koupit nějakou knihu, nejá•astěji je to další- dá-l Áš¾asně Zeměplochy od Terryho Pratchetta, protože stáje jejtě nemám doma všechny jejtě- dá-ly. Prolezla proětla jsem skrz naskrz celou naši olomouckou knihovnu, s v½jimkou knih od Rosamundy Pilcherové, Heleny Courths-Mahlerové a jim podobně½ch, protože na tohle já prostě ně, jak nejsem. Většinou proletě-m regál s novými knihami a pak u¾ jen neá¾astně hledám, co jsem jejtě ne•etla. Ovějem jako u¾ poněkolejtě se mi stane, Á¾e prostě zapomenu, Á¾e ve stÁ™edu naše knihovna nefunguje, stejně jako tentokrát a vracě-m se domě se starými knihami.

A protože máš sně, ale dáš sně brala chuť ně, co si pÁ™eÄ•-st, tak jsem jako u¾ tolikrát pÁ™erovnala svoje knihy v knihovničce, našla zadně- Á™adu dopÁ™edu a - narazila jsem na svěho oblá-beněho zvěrolá™kaÁ™e... To by se zvěrolá™kaÁ™i stáit nemělo, Kdy¾ se zvěrolá™kaÁ™ oÁ¾eně-, Zvěrolá™kaÁ™ a jeho pÁ™ěitelě, vvěrolá™kaÁ™ mezi nebem a země- a Zvěrolá™kaÁ™ opět v jednom kole. Klasika. Taky tak milujete milě a rozkojně pÁ™ě-běhy od Jamese Herriota? Já teda NESMÁ•RNěš MOC. Tohle jsou knihy, která má¾ete Ä•-st poÁ™ěid dokola, psané s lájskou k zvěrolá™kaÁ™skě profesi, ke zvě-Á™atě-m, k lidem, s pokorou a ně¾ností-, a¾ je vřim patněct nebo ájedesěit let - aspoť tedy jái to tak cě-tě-m.

No a jak to nakonec dopadlo?

Skoněila jsem v posteli s hrnkem Ä•erněho Ä•aje s bergamotem a se sv½m oblá-beněm äžzvěrolá™kaÁ™emäče v ruce. Ani seriálově Ulice máš nedovedla od

mã©ho Herriota odtrhnout...

Pavla
Vodomã»rka